W. H. Bennett

The Book of Joshua

in Hebrew

THE present edition of the Sacred Books of the Old Testament in Hebrew exhibits the reconstructed text on the basis of which the new translation of the Bible has been prepared by the learned contributors mentioned on the other page of the cover. It is, therefore, the exact counterpart of the English edition. Wherever the translation is based on a departure from the Received Text, the deviation appears here in the Hebrew text. Transpositions in the translation are also found here in the original.

Departures from the Received Text are indicated by diacritical signs: ‹› (*i. e.* V = *Versions*) designates a reading adopted on the authority of the Ancient Versions; ‹› (*i. e.* c = *conjecture*), conjectural emendations; and ‹› (*i. e.* נ = נקוד), changes involving merely a departure from the Masoretic points, or a different division of the consonantal text (*e. g.* זבובי ימות, Eccl. **10**, 1). A פסק | indicates transposition of the Masoretic סוף פסוק; ˒˓ is used in cases where the קרי has been adopted instead of the כתיב, and ‖ ‖ for changes introduced on the strength of parallel passages; ⁎⁎ enclose doublets of adjacent words which are presumably from a different source, although we have no clue as to which document either should be referred. Doubtful words or passages are marked with notes of interrogation (˒˒). Occasionally two diacritical marks are combined, *e. g.* ⁎›, *i. e.* deviations from the Received Text suggested by the Versions as well as by parallel passages; or ‹›, *i. e.* departures from the Masoretic points supported by the Versions, &c. — [] calls attention to transposed passages, *e. g.* **17**, 11, the traditional position of the words in the Received Text being marked by [] while the transposed words are enclosed in [ ]. In cases where two or three consecutive words are transposed the traditional sequence is indicated by ¹ ² ³ &c. respectively prefixed to the individual words (*e. g.* א Sam., **4**, 13). Hopelessly corrupt passages are indicated by • • • • •, while asterisks * * * * point to *lacunæ* in the original. The text has been left unpointed except in ambiguous cases. The responsibility for the vocalization rests with the General Editor.

The Ancient Versions are referred to in the *Notes* under the following abbreviations: 𝔐 = Masoretic Text; 𝔊 = LXX; 𝔗 = Targum; 𝔖 = Peshita; 𝔏 = Vetus Latina; 𝔍 (*i. e.* St. Jerome) = Vulgate; Ἀ = Aquila; Θ = Theodotion; Σ = Symmachos. ࠌ denotes the Samaritan recension of the Pentateuch. $𝔊^{A}$ means Codex Alexandrinus (A), $𝔊^{L}$ = Lucianic recension (Λ), $𝔊^{M}$ = Ambrosianus (F; — M = Mediolanensis), $𝔊^{S}$ = Sinaiticus (א), $𝔊^{V}$ = Vaticanus (B); $𝔗^{O}$ is the Targum of Onkelos, 𝔗ʾ = Targum of Pseudo-Jonathan; AV. = Authorized Version, RV. = Revised Version, RV^{M} = Revised Version Margin, OT. = Old Testament. It has not been deemed necessary to classify all the divergences exhibited by the Ancient Versions. As a rule, only those variations have been recorded on the authority of which an emendation has been adopted by the editor of the text.

The heavy-faced figures in the left margin of the *Notes* (**1**, **2**, **3**, &c.) refer to the chapters, the numbers in ( ) to the verses of the Hebrew text. The mark ^ means *omit(s)* or *omitted by*.

The Book of Joshua

BENNETT

THE SACRED BOOKS

OF

The Old Testament

A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS, WITH NOTES

PREPARED

by eminent Biblical scholars of Europe and America

UNDER THE EDITORIAL DIRECTION OF

PAUL HAUPT

PROFESSOR IN THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY, BALTIMORE

PART 6

The Book of Joshua

BY

W · H · BENNETT

Leipzig

J · C · HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

London

DAVID NUTT, 270-271 STRAND

The Book of Joshua

CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS

EXHIBITING THE COMPOSITE STRUCTURE OF THE BOOK

WITH NOTES

BY

W. H. BENNETT, M. A.

PROFESSOR OF OLD TESTAMENT LANGUAGES AND LITERATURE,
HACKNEY AND NEW COLLEGES, LONDON,
SOMETIME FELLOW OF ST. JOHN'S COLLEGE, CAMBRIDGE

Leipzig
J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG
1895

Baltimore
THE JOHNS HOPKINS PRESS

London
DAVID NUTT, 270-271 STRAND

PRINTING BY W · DRUGULIN

POLYCHROMY BY J · G · FRITZSCHE

D. R. G. M. NO. 28784

PAPER FROM FERD · FLINSCH

Leipzig

22 𝔊 has for גלילת, Γαλγαλα in 10, and Γαλααδ in 11, for גליל it read גבול (… ὁρίων) and translates אל עבר: ἐν τῷ πέραν.

(20) 𝔊 ^ לא before נוע.

(21) אל, with 𝔊 and some Heb. MSS; 𝔐 את.

(26) נעשה נא לנו, the construction is broken, probably because what they originally proposed to build did not suit the turn given to the story by the author. He substituted לבנות without regard to the construction.

(30) ראשי, 𝔐 וראשי, the sense requires the omission of ו. 𝔊 reads simply עדת יש.

(32) בן אלעזר: ^ 𝔊 as in 30.

(34) בני ר׳ ובני ג׳, 𝔊 Ιησους.

נלעד ^ 𝔐 leaving an obvious gap in the text. 𝔊 supplies καὶ εἶπεν before ὅτι (כי). 𝔖 and some Heb. MSS read עד. It is most natural to read נלעד with DILLM. The original story probably connected with an etymology of Gilead and the name was omitted by Redactor or scribe as inconsistent either with [illegible] or with the etymology of Gilead in Gen. 31,47f.

23 (4^{b3}) 𝔐 והים הגדול מבוא שמש, 𝔊 ἀπὸ τῆς θαλάσσης . . . . ὁριεῖ, cf. Deut. 11,24.

(16) 𝔊 ^ (α); 16^a cannot be the protasis both of 15 and 16^b. If 15 is a complete sentence in itself, 15^b is bald and abrupt.

24 (1) שכמה: 𝔊 Σηλω here and 25, to harmonize with 18,1.22.

(4) 𝔊 inserts after 4: καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταιόν· καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, from Deut. 26,5.6, and omits ואשלח את משה ואת אהרן at the beginning of 5. Brief as this review of the history is, the absence of any reference whatever to the sufferings of Israel in Egypt is a little remarkable. HOLLENBERG accordingly is inclined to accept the addition of 𝔊, and to ascribe its omission to homœoteleuton with מצרים in 5. Neither DILLM. nor KAUTZSCH accept it. The connection with D implies some mutual dependence and D can scarcely be based on this passage.

(5) בנפלאות וג׳, with Ex. 3,20 and 𝔊A ἐν σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς. 𝔐 כאשר [illegible] (עשיתי), as KAUTZSCH says, *giebt keinen Sinn*.

(6.7) The R clauses are due to a Redactor, who reflected that the men addressed by Joshua had not themselves come out of Egypt, and corrected the text accordingly.

(12) שנים עשר, with 𝔊; 𝔐 שני. 𝔐 evidently has in mind the familiar formula with regard to Sihon and Og; but the Jordan has been crossed in 11, and there were certainly more than two conquered kings on the West.

(17) 𝔊 ^ מבית עבדים.......האלה.

(22) 𝔊 ^ (α), which is unnecessary and breaks the connection.

(25) בשכם, 𝔊 ἐν Σηλω, as in 1.

(28) 𝔊 places 31 after 28 as in Jud. 2,6.7, which arrangement is clearly wrong, for as the death of Joshua *after these things* is recorded in 29. 𝔊 also adds after 30 the section about the stone knives, already given by 𝔊 after 21,42.

(32) ויהי ליוסף, 𝔐 ויהיו לבני יוסף לנחלה. 32^b ^ 𝔊V, but 𝔊[illegible] and 𝔊A read καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ιωσηφ ἐν μερίδι (see SWETE *l.c.*). 𝔐 is unintelligible unless it refers to the bones, and this view is improbable. ויהי looks like a mechanical adaptation to מאה קשיטה just before it.

𝔊 adds at the end of the book a section describing the itinerary of the Ark, the death and burial of Phinehas, the apostasy of Israel to heathen gods, and their subjection to Eglon, king of Moab. This is partly original and partly based on Jud. 3,14.

20 (β.γ) ‸ 𝔊, so WELLH. KUEN. HOLLENBERG, KAUTZSCH and CORNILL. DILLM. naturally wishes to retain them; and supposes that they have been omitted by 𝔊 as superfluous; but it is curious that 𝔊 should have chosen to omit just the D portions of the chapter. They were more probably inserted by a late Redactor to complete the treatment of the subject by adding the provisions of Deut. **19**; *cf.* Deut. **19**,5.6; **4**,42.

(7) ויקדישו, 𝔊 καὶ διέστειλε, which in Num. **35**,11 translates הקרה. HOLLENBERG, therefore, proposes ויקרו *appointed*.

(8) 𝔊 ‸ (δ) which is quite out of place.

(9) 𝔊 ‸ היו.

21 (5.6) למשפחתם ממטה (*bis*), with v. 7; 𝔐 ממשפחת מטה, an improbable phrase, without parallel, due to omission of two of the consecutive mems; 𝔊𝔖 ‸ in both verses.

(16) עשן, with 1 Chr. **6**,44; Josh. **15**,42; **19**,7, and 𝔊 Ασα; 𝔐 עין.

(22) 𝔊 ‸ קבצים, for which 1 Chr. **6**,53 has יקמעם.

(25) יבלעם, with **17**,11 and 1 Chr. **6**,55 (בלעם), and 𝔊 Ιεβαθα. 𝔐 גת רמון, taken by mistake from 24. HOLLENBERG mentions that many 𝔊 MSS have Βαιθσαν, or Βαισαν, and is inclined to accept this reading; which, however, as DILLM. points out is taken over from **17**,11.

(35) רמנה, with 1 Chr. **6**,62 (רמנו); *cf.* **19**,13. 𝔊 ‸; 𝔐 דמנה.

ומטה ראובן וג׳, so substantially most Heb. MSS and editions, and the Versions, with 1 Chr. **6**,63.64. 1 Chr. **6** omits or varies the עיר מקלט clause throughout. Some Heb. MSS omit עיר מקלט הרצח את before בצר, and במדבר after בצר. 𝔊 has not only these words, but also prefixes καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ιερειχων from Chr. The omission was made in a Rabbinical Bible of 1528 on the authority of QAMḤI and the Masora Magna (DILLM.).

(40) After 40 𝔊 repeats **19**,49.50, and appends to this a statement that Joshua buried the stone knives used in the circumcision of c. **5**, at Timnath-serah.

22 (1) מטה מנשה, some Heb. MSS have שבט המנשה as in 7.

(7b.8) 𝔊 καὶ ἡνίκα ἐξαπέστειλεν ..... καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ ἐν χρήμασιν πολλοῖς ἀπήλθοσαν .... καὶ διείλαντο ....; 𝔐 וגם כי שלחם ... ויברכם: ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו חלקו. This paragraph was originally a note to 1-6, before 9-34 was added. After the addition, the alterations to 𝔐 were made to avoid the double statement that *they returned* in 8 and 9. With the same object in view, 𝔊 ‸ וישבו at the beginning of v. 9.

(10.11) אשר בארץ כ׳, on the one hand, (*in the land of Canaan*) and, אל מול ארץ כ׳ (*opposite*, or *in front of the land of C.*), אל עבר בני י׳ (*over against the Ch. of I.*) seem to involve a direct contradiction, which has been referred to difference of sources, 10 being possibly P and 11, JE (DILLM. KAUTZSCH). To avoid this RV. translates *in the forefront of the land of Canaan, on the side that pertaineth to the Children of Israel!* Such an interpretation of מול, may be supported by the use of מול פנים in Ex. **28**,37 &c., but the usage of אל עבר is unfavorable to this view, and the rest of the chapter seems to assume that the altar is in Gilead. On the other hand, the story is not a combination of parallel narratives; but a very free composition from early material. The composition itself, too, has been worked over by later editors. Under the circumstances it seems scarcely likely that the author introduced unchanged into his work a glaring contradiction of his own statements in 11. Both 10.11 bear marks of expansion, *e.g.* אשר בארץ כ׳ in 10, and אל עבר בני י׳ or אל מול ארץ כ׳ in 11. The difficulty has probably arisen through the insertion of אשר בארץ כ׳ by a scribe or editor, mechanically annotating the verse, without reference to its context.

18 of the point reached and not merely of the direction, it seems better to consider the text corrupt, and correct conjecturally from 15,9.

(16) בקצה עמק, with 15,8, and 𝔊 ἐκ μέρους; 𝔐 בעמק.

(19) The suffix of תוצאותיו shows that הגבול is a gloss; Qᵉrê emends by reading תוצאות.

(24) העמני, Qᵉrê העמנה.

(28) 𝔐 ‸ יערים, through confusion with following ערים. For גבעת קרית, 𝔊ᵛ read καὶ πόλεις καὶ Γαβαωθιαρειμ, 𝔊ᴬ Γαβααθ καὶ πολις Ιαριμ.
ארבע עשרה, 𝔊 τρεῖς καὶ δέκα.

19 (2) שבע, ‸ 1 Chr. 4,28, and in some Heb. MSS; may be an accidental repetition of the שבע in באר שבע. Fourteen cities are enumerated, though the total named in 6 is only 13. 𝔊 has Σαμαα (שמע), as in 15,26.

(6) עֵין־רמון, (*one* name) as 15,32; 𝔊 Ερεμμων; 𝔐 עֵין רמון (*two* names).
ותכן, with 1 Chr. 4,32, and 𝔊 Θαλχα.

(10-12) שׂריד, 𝔖 ܐܣܪܝܕ.

(10.11) 𝔊 Εσεδεκγωλα Σεδδουκ, for שׂריד ועלה עד originally שׂריד?

(13) 𝔐 רמון המתאר, רמון הַמְּתֹאָר pointed as Pual Part. and translated by RV. *that stretcheth unto*, a unique and improbable phrase. 𝔊 ἐπὶ Ρεμμωνα Αμαθαρ Αοζα a string of names equally out of place as denoting one or three cities. 𝔐's reading probably arose from the text, by the misreading of the ה with תאר and consequent changes.
אותו after נסב, unusual construction and wrong gender; no equivalent in 𝔊, *cf.* 16,6.

(14) 𝔐 נפתח
Here as elsewhere the lists of cities and descriptions of borders are confused together, *cf.* 27.28.30.

(15) ידאלה, some Heb. MSS יראלה 𝔊 Ιερειχω; 𝔖 ܐܝܪܐܠ.

(15ᵇ) ‸ 𝔊.

(18) יזרעאל, with 𝔊 Ιαζηλ; 𝔐 יזרעאלה, to connect with גבול understood as boundary.

(28) עבדון, with Σ and some Heb. MSS, also 21,30; 1 Chr. 6,59; 𝔊 Ελβων, 𝔊ᴬ Αχβων; 𝔐 עברון.

(29) 𝔐 (after הימה) reads מחבל אכזיבה; 𝔊 καὶ ἀπὸ Λεβ καὶ Εχοζοβ; 𝔖 ܡܢ ܚܒܠ ܠܐܟܙܝܒ; RV. *by the region of A.*, RVᴹ *from Hebel to A.*, these, however, do not make good sense. Dillm. suggests that 𝔊 read חלב, and compares חלבה which is mentioned with Achzib in Jud. 1,31. Possibly חלב has no connection with ימה and simply begins the fragment of a list of cities, the מ being an attempt to connect with the preceding, so ה in אכזיבה.

(30) עכה, with Jud. 1,31; 𝔊 MSS Ακκω, Ακκωρ; 𝔊ᵛ Αρχωβ; 𝔖 and two Heb. MSS עמק; 𝔐 עמה.

(34) 𝔊 omits ביהודה in (β). The clause is apparently an unintelligible gloss which has crept into the text. The context implies that the tribe of Judah is referred to, and this is geographically impossible.

(35) וערי מבצר הצדים צר; 𝔊 καὶ αἱ πόλεις τειχήρεις τῶν Τυρίων Τυρος which is, of course, impossible, but the text is probably confused and amplified through the recurrent צר and צד.

(46) 𝔐 + והרקון, after ירקון, by accidental repetition; ‸ 𝔊.
𝔊 reads v. 48 immediately after v. 46, and combines with 47, Jud. 1,34.35 with misreadings to the effect that *Judah* conquered *Lachish* and called it *Lasenndak*.

(47) ויצר, 𝔊 καὶ ἔθλιψαν, 𝔙 *concluditur*; יצר is translated by θλίβω in Jud. 10,9 [illegible]. Dillm. objects that יצר is usually followed by ל, but the construction here would be covered by the comparative use of מן. 𝔐 ויצא gives no good sense.
לֶשֶׁם, so Wellh., lengthened form of ליש; 𝔐 לֶשֶׁם.

15 Neh. 11,26.27: it follows that 28 + names in the other verses have been added from Neh. or from the source used by Neh.

(30) בתול, so 19,4; 1 Chr. 4,30 בתואל; 𝔊 Βαιθηλ; 𝔐 כסיל.

(32) עין רמון, so 19,7; Neh. 11,29; 𝔊 Ερωμωθ; 𝔐 עין ורמון.

(36) 𝔊 ^ ועדיתים.

(40) ולחמם, with many Heb. MSS; 𝔐 לחמס.

(42) עתר, 𝔊 Ιθακ, a similar uncertainty as to the reading of this name occurs in 1 Sam. 30,30. In 19,7, however, both 𝔐 and 𝔊 have עתר.

(44.45) 𝔊 ^ ויפהח, gives two forms of אכזיב, and apparently also of מראשה, and counts ten cities instead of nine.

(47) 𝔐 Kethib (an obvious slip) הגבול.

(49) דנה, 𝔊 Ρεννα.

(56) יקדעם, 𝔊 Αρικαμ.

(59) תקוע וג׳, inserted with 𝔊 Θεκω καὶ Εφραθα, αὕτη ἐστὶ Βαιθλεεμ, καὶ Φαγωρ καὶ Αιταν καὶ Κουλον καὶ Ταταμ καὶ Θωβης καὶ Καρεμ καὶ Γαλεμ καὶ Θεθηρ καὶ Μανοχω, πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. The forms of names, not found elsewhere can only be given as probable conjectures. This list is necessary for the sake of completeness; without it some of the most important cities of Judah are omitted.

16 (2) 𝔊 reads לוזה after ביתאל in v. 1, and not after בית אל in v. 2.

(6) 𝔐 ועבר אותו, 𝔊 παρελεύσεται with no equivalent for the אותו. The construction of 6b is awkward, and also suggests some corruption or omission.

17 (7a) For מאשר .... שכם, 𝔊 reads Δηλαναθ ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον υἱῶν Αναθ, an entirely different reading, of which no explanation has been given.

(11.12) 𝔐 has להוריש את ..... שלשת after מגדו ובנותיה, and adds הערים האלה; ואת before ישבי דאר shows that the following words were originally governed by a transitive verb; and the text has been rearranged to agree with the parallel passage Jud. 1,27.28.

𝔊 ^ ויבלעם ובנותיה, and וישבי עין־דר ובנתיה ..... תענך; 𝔖, on the other hand, ^ ואת ישבי דאר ובנותיה. As the Endor clause does not occur in Jud. 1,27, and Endor is about 25 miles east of Dor, the clause is probably due to accidental repetition of the Dor clause.

(14-18) Probably introductory to an account of the settlement of the East Manasseh, *cf.* notes on English translation.

(14.16) בית, with 17; 18,5; 𝔐 בני; 𝔊 read בני in 17; 18,5 also.

(15) 𝔊 ^ (β), its position also suggests that it is a gloss. At the same time the clause might be omitted through a confusion of רפאים with אפרים, and of בארץ with כי־אץ.

(18) 𝔊 ^ (α).

18 (1) Originally prefixed to 14,1 as P's heading to the account of the division.

(4) 𝔊 ^ (β).

(9) 𝔊 inserts καὶ ἴδοσαν αὐτήν after בארץ, *i. e.* ויראוה, *cf.* 2,1: ראו את־הארץ. Hollenberg regards this reading as probably original.

וַיָּבִאוּ; Hif. as in 6, so 𝔊 (καὶ ἤνεγκαν); and Hollenberg and Dillm. 𝔐 Qal, ויבאו.

𝔊 ^ אל המחנה שלה.

(12.14.19) 𝔐 Kethib והיה.

(15) בעל, with v. 14 and 𝔊; 𝔐 יערים.

הגבול וג׳, assimilated to 15,9; 𝔊 ὅρια εἰς Γασειν (𝔊A Γαιν); 𝔐 הגבול ימה ויצא (ויצא); 𝔊 apparently read Γασειν for ויצא, and omitted ימה. The context does not allow us to translate ימה *to the sea*, and as יצא is used in these sections with a specification

13 (4) 𝔐 מתימן : והעיים, with סוף פסוק after העיים, but 𝔊 ἐκ Θαιμαν [illegible] [illegible] tioned before are southern and those mentioned in 4-6 are northern.
ועד מערה, so DILLM., as suggested by 𝔊 ἐναντίον Γάζης = נגד עזה, and [illegible] by mistake from the text. This connection is doubtful, but the context [illegible] a landmark, and עד would easily drop out through confusion with עי.

But for geographical and palæographical difficulties, I should prefer [illegible] emendation. The עד following and the parallel clauses with מן......עד [illegible] that the מ of מערה=מן. I would, therefore, read מארוד, *from Arvad that [illegible] to the Sidonians.* Arvad was according to Strabo a colony of Sidon. [illegible] מארוד as the northern extremity, would stand in opposition to מתימן; and [illegible] would agree with the mention of Riblah in Num. 34,11 as the northern limit of the promised land.

(5) ‸ (a), 𝔊 τῶν Ἀμορραίων· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαλιαθ Φυλιστιειμ. The article before ארץ points to an interpolation. So KAUTZSCH with DILLM.

(7) The connection of Reuben and Gad with West Manasseh is due to corruption of the text, probably to an omission. 𝔊 (after Μανασση, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου [illegible] θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώσεις αὐτήν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ. [8]ταῖς (𝔊A δὲ δύο) φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση, (τῷ Ρουβην [illegible] HOLLENBERG is inclined to accept this as original and ascribe the omission to homœoteleuton; against which view DILLM. adduces the position of τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ, (ἔδωκεν Μωυσῆς). In any case the difficulty will be due to the omission by homœoteleuton of a clause ending in חצי שבט המנשה.

(14) 𝔊 ‸ (a), note the following הוא and *cf.* Deut. 10,9; 18,2.
אלה וגו׳ inserted with 𝔊 καὶ οὗτος ὁ καταμερισμὸς ὃν κατεμέρισεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ιερειχω; *cf.* 33; 14,1; 19,51 which have been followed in reconstructing the Heb.; in the opening words the plural has been used as in 19,51 instead of the singular of 𝔊. καταμερίζω translates הנחיל in Lev. 25,46; Num. 32,18; Deut. 19,3 and translates נחל in Num. 34,29.

(26) לדבר, 𝔊V Δαιβων, 𝔊A Δαβειρ.

(29) 𝔊 ‸ ויהי....מנשה.

(31) After second מכיר 𝔊 + υἱοῖς Μανασση, which HOLLENBERG regards as original; KUENEN suggests that 𝔊 read originally υἱοῦ M.; but is not the addition merely borrowed from the previous clause?

(33) Omit (a) with 𝔊.

14 (2) גורל, as Num. 26,55; so KAUTZSCH and DILLM.; 𝔐 בגורל.
משה, 𝔊 Ἰησοῦ.
לתשעת, some Heb. MSS with 𝔖𝔗 insert לתת before this, as in Num. 34,13.

(3a) 𝔊 ‸ כי נתן....המטה.

(15) האדם הגדול, 𝔊 μητρόπολις.

15 (4) 𝔐 Kethib והיה.

(7) דברה מעמק, 𝔊 ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Αχωρ, רביעית עמק.

(10) שעיר, 𝔊 Ασσαρ.

(11) שכרונה, 𝔊 Σοκχωθ.

(22) ערערה, 𝔊 Αρουηλ; 𝔐 עדעדה.

(25) 𝔊 ‸ וחצור הדתה.

(26) אמם, 𝔊 Σηγ.

(32) ובנותיה, 𝔊 καὶ αἱ κῶμαι αὐτων; 𝔐 וכל עריהם. As בנותיה is not an ordinary [illegible] (*cf.* 45-47), and in 32 the number of cities is given as twenty-nine [illegible] have been enumerated; and as finally four of the names in 26-32 [illegible]

9 (1.2) 𝔊 places before 8,30.

1 𝔊 + τῶν Ἀμορραίων as in 5, 1.

4 ויצטידו, with most Versions and editors; 𝔐 ויצטירו.

7 𝔐 Kᵉthîb ויאמרו; ויאמר, Qᵉrê with 𝔗 and some Heb. MSS, *cf.* קרבי and אברות.

14 האנשים, 𝔊 οἱ ἄρχοντες, a correction to harmonize with 15 &c., so DILLM.; HOLLENBERG, however, wishes to accept the 𝔊 reading.

(21) 𝔊 ^ (α).

והיו, following 𝔊; 𝔐 וַיִּהְיוּ. The 𝔐 text is clearly corrupt; probably the יהיו should be omitted as an accidental repetition of the והיו.

ויעשו כל־העדה, with 𝔊ᴹ καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ συναγωγή, *apud* SWETE, *i. l.* — 𝔐 ^. 𝔖 inserts ܘܥܒܕܘ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ instead of the above phrase. The omission by 𝔐 was due to homœoteleuton of כל־העדה.

27 𝔊 + διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαων ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι.

10 (1) צדק, 𝔊 throughout βεζεκ, as in Jud. 1, 5-7; apparently through a mistaken connection of Adonizedek with Bezek in 1, 5.

2 𝔊 ^ ויהיו בקרבם and וכי היא גדולה מן העי.

3 הוהם, 𝔊 Ελαμ (*cf.* 33); פראם, 𝔊 Φιδων; עגלון, 𝔊 Οδολλαμ (throughout).

10 בית־חורן, 𝔊 Ορωνιν, *i. e.* חרונים.

(13) 𝔊 ^ הלא היא כתובה .... הישר.

(15) 𝔊, to avoid the discrepancy with 21; *cf.* 43.

20 𝔐 והשרידים שרדו מהם ויבאו, שרדו מ being due to an accidental repetition of שרידים; the other modifications having been introduced to complete the sense.

21 איש, with KAUTZSCH, DILLM.; 𝔐 לאיש, the ל being an accidental repetition of the preceding ישרא(ל).

23 𝔊 ^ (α).

(26) 𝔊 ^ (β).

(28) 𝔊 ^ את־מלכה.

אותה, with some Heb. MSS and 𝔗; 𝔐 אותם; 𝔐𝔙𝔖 ^.

33 הרם, 𝔊 Ελαμ, *cf.* 3.

(37) 𝔊 ^ ואת מלכה ואת כל עריה.

(43) 𝔊 ^.

11 (2) 𝔐 מִצְּפוֹן, 𝔊 κατὰ Σιδῶνα (מִצִּדוֹן) τὴν μεγάλην.

3 מִצְפָּה; 𝔐, מִצְפָּה.

7 After בהם 𝔊 + ἐν τῇ ὀρεινῇ (בהר), which might either be omitted or added through its similarity to בהם.

14 𝔊 ^ והבהמה.

19 𝔊 ^ (α) and instead of השלימה אל has οὐκ ἔλαβεν, which HOLLENBERG regards as original, but DILLM. points out that לקחו במלחמה implies השלימה.

12 (2) 𝔊 ^ (β).

4 𝔊 ^ (γ); *cf.* 2.

13 גדר, 𝔊 Ασει.

16 In 𝔊 simply βασιλέα Ηλαδ.

18 𝔊 βασιλέα Οφεκ τῆς Αρωκ (=Σαρων).

(19) 𝔊 מלך מדון, βασιλέα Ασομ.

(20ᵃ) 𝔊 βασιλέα Συμοων, βασιλέα Μαμρωθ.

(21.22ᵃ) 𝔊 βασιλέα Καδης, βασιλέα Ζακαχ, βασιλέα Μαρεδωθ.

23 𝔊 βασιλέα Ελδωμ τοῦ Φεννεδδωρ, βασιλέα Γεει τῆς Γαλειλαίας.

(24) 𝔊 εἴκοσι ἐννέα.

6 (26) 𝔊 ^ לפני יהוה.

7 (1) עכן, 𝔊𝔖; Josephus, 1 Chr. 2,7 read עכר; as do 𝔊𝔖 in 22,20. It is possible that עכן is a mere scribe's error for עכר, which maintained itself because 25 seemed sufficiently accounted for as an etymology of Achor; but it is more probable (cf. DILLM.) that 25 has led to the assimilation of the name of the man to that of the valley.
זבדי, 1 Chr. 2,6; 𝔊 Ζαμβρι.
(2) 𝔊 ^ בית און.
(5) השברים, with 𝔐𝔙; but 𝔊 (συνέτριψαν) 𝔖𝔗 הַשְּׁבָרִם.
(17) מִשְׁפְּחֹת, with some MSS and 𝔊𝔙; but 𝔐 מִשְׁפַּחַת, an obvious confusion with the משפחת immediately following.
𝔐 וַיִּלָּכֵד against analogy of context.
לבתים, with 𝔙𝔖 and some MSS, DILLM. &c.; 𝔐 לַגְּבָרִים, (confusion with 18).
𝔊 ^ 17ᵇ and את־ביתו in 18; which HOLLENBERG (*Progr.* 13) is inclined to follow.
(19) בני ^ 𝔊𝔖.
(21) 𝔐 Kᵉthib ואראה.
תחתיה can only refer to the mantle, so that the wedge of gold is a fragment inserted from the parallel account; הנם טמנים must originally have been in the fem. sing., the masc. plur. being due to the Redactor, *cf.* 22.
(23) בני י׳; 𝔊 זקני (πρεσβυτέρους) *cf.* 6; 𝔖 ^, *cf.* 24.
(24) As וכל ישראל is in opposition to יהושע, the intervening list is clearly a redactional addition. 𝔊 ^ (α) which from its place between Achan and his sons is clearly a still later correction.
(25) 𝔊 ^ from וישרפו....באבנים; 𝔖 ^ from ויסקלו...באבנים, both, however, are an attempt to simplify the passage, *cf.* 6,3-6.
(26) 𝔊 ^ the first עד היום הזה.

8 (3) שלשים, as the number is unwieldy, some have proposed to read שלש.
(6) ונסנו לפניהם ^ 𝔊. DILLM. and HOLLENBERG suggest that it is an accidental repetition of the concluding phrase of 5.
(7.8) 𝔊 ^ from ונתנם to באש.
(9) העמק, *cf.* 13, which is based on this verse; 𝔐 העם which gives no good sense; 𝔊 ^ 9ᵇ and 13.
(11) 𝔐 Kᵉthib בינו.
(12) לעי, *cf.* 9, Qᵉrê, and 𝔗; 𝔐 לעיר with 𝔖𝔙; the text of 𝔊 is much curtailed but appears to have read עיר.
(13) 𝔊 ^ as also 9ᵇ.
וילן with 9, and some Heb. MSS; 𝔐 וילך which DILLM. prefers as an intentional alteration of 9 by Rᴰ.
(14) למורד, *cf.* 7,5, the *going down* would naturally be before the ערבה. 𝔐 למועד which makes no sense. Nor is it easy to understand how some omitted portion of the story (DILLMANN's suggestion) could account for למועד. As the men of Ai were taken by surprise, what opportunity could there be for an appointed time or place? The present conjecture, however, is advanced with much hesitation.
𝔊 ^ למועד לפני הערבה.
(15ᵇ.16ᵃ) ^ 𝔊.
(16) 𝔐 Kᵉthib בעיר, *cf.* 12.
(17) 𝔊 ^ [illegible].
(26) ^ 𝔊.
(30-35) 𝔊 reads this section after 9,2.
(33) שטריו, 𝔗𝔖, and some Heb. MSS; 𝔐 שטרים, with 𝔊
𝔊 ^ (α).

5 (2) שנית . . . . . שוב, 𝔊 שֵׁב (καθίσας) and ‸ שֵׁנִית.

(4b-6a) 𝔊 ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου, [5]πάντας τούτους περιέτεμεν Ἰησοῦς· τεσσεράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ισραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαδβαρείτιδι· [6] διὸ οἱ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ. HOLLENBERG (*Progr.* p. 18) remarks: 𝔊 *enthält einen ganz andern Text, völlig fehlt 4b; 5 und 6 stehen beinahe in umgekehrter Ordnung, anderes dagegen ist zugesetzt. Offenbar war an der sachlich schwierigen Stelle vielfach korrigirt worden, aber der 𝔊 vorliegende Text macht die Sache nur noch dunkler. Fast scheint es, als ob 𝔊 hier nicht unversehrt geblieben ist, denn was wir jetzt lesen, ist geradezu unsinnig und voller Widersprüche.* It is not certain that a Heb. text different from 𝔐 underlies 𝔊; the re-arrangement, omissions &c., seem due partly to an attempt to construct a single continuous account, out of the double statement in 𝔐, and partly to the anxiety of the translators and copyists to get rid of the obscurity and confusion. These well-meant efforts have been worse than useless. It is quite probable that, as ALBERS suggests, there was a JE basis for these elaborate explanations, but if so it must have been as entirely different in substance from the present text, as the JE basis of c. **22** from its present form.

(6) לנו, 𝔐𝔊, a reminiscence of Deut. **6**,23 &c. Some Heb. MSS read להם, and 𝔍 omits the clause.

(11.12) 𝔊 ‸ ממחרת הפסח, and ממחרת; 𝔍 follows 𝔊 except that the first ממחרת is represented by *die altero.* If read, the second ממחרת will still be a gloss referring and equivalent to the first. DILLM., however, understands it to mean *a day later than the morrow,* (*cf.* 11).

(13-15) JE with ALBERS, DILLM. DRIVER, ADDIS; WELLH. somewhat doubtful; KUENEN, *Introd.* § 13, note 21: "צבא יהוה is late (ψ **103**,21; **148**,2; *cf.* 1 K. **22**,19), and hence it would seem to follow that the idea of a captain of that host must be late too. It has no real parallel either in Ezekiel or in Zech. **1**—**8**, but only in Dan. **10**,12 *seqq.* We cannot be accused of rashness, then, in placing Josh. **5**, 13-15 among the later pericopes." It is, however, difficult to understand why a late writer should have composed this section; and why, if it is a late addition, we have only a disconnected fragment. Probably with ADDIS (*Doc. of Hex.* i, 207) the late phrases are due to an editor. Possibly this theophany originally introduced the account of the institution of circumcision by Joshua, and it received its present form, when it was transferred to its present position.

(14) לא, 𝔊𝔖; some MSS לו.

6 (3-6) 𝔊 omits a large portion of these verses, probably because here as elsewhere, it carries the harmonizing and simplifying (?) work of the Redactors a stage further.

(7) ויאמר, Qᵉrê, 𝔍𝔖𝔗; 𝔐, and apparently 𝔊 (παραγγείλατε=אמרו); read ויאמרו, which, however, is quite incompatible with the context.

(8) 𝔐 + ויהי כאמר יהושע אל העם, and reads עברו for יעברו. The text adopted follows 𝔊. 𝔐 has turned a part of the instructions into a narrative of facts; but in both J and E it is too early for the actual movement to begin. Probably עברו was read for יעברו by accidental omission of י, and the initial clause was inserted as a gloss to restore the sense.

(17) כי החבאתה to end, 𝔊 ‸; *cf.* 25.

(18) תחמדו, with HOLLENBERG, DILLM. ADDIS, 𝔊 ἐνθυμήθεντες, *cf.* **7**,21. 𝔐 תחרימו.
בית ‸ 𝔊𝔍𝔖, as in 19.

(25) מלאכים, only elsewhere of the spies in $17^{b\beta}$ (‸ 𝔊). Here 𝔊 has κατασκοπεύσαντας =מרגלים as generally. HOLLENBERG would follow 𝔊.

1 (13) 𝔐 וְנָתַן. It is better to have either two perfects or two participles. Kautzsch translates two perfects with 𝔊 κατέπαυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν, and 𝔙 *dedit vobis requiem et omnem terram*. But these Versions may simply have translated according to the general sense and not have read הניח.
(15) Omit (δ) with 𝔊 (Albers, Kautzsch, Dillm.).

2 (4) 𝔐 ותצפנו. Singular suffixes are not uncommonly used in reference to a collective plural, *e. g.* Israelites, but this reference to שני is very difficult. 𝔙 *abscondit* without an object, points to a reading ותצפן; and 𝔊 ἔκρυψεν αὐτοὺς would be a natural rendering of the same reading; from which the 𝔐 reading arose by the accidental repetition of the ו of the following ותאמר.
(9) 𝔊 ‸ וכי נמגו וג'.
(12) 𝔊 ‸ ונתתם לי אות אמת.
(15[b]) 𝔊 ‸. The words, as they stand, seem to be two independent glosses inserted to explain how they could get out of the city. When the walls fall in c. 6, we are not told how Rahab's house was preserved. On the other hand this would account for the omission of the words by 𝔊, so that the two clauses may result from combining two sources.
(21) 𝔊 ‸ וילכו to end. When 21[b] was omitted, וילכו would disappear before the וילכו of v. 22. Dillm. suggests that it was too soon to put the cord in the window, but the recurring וילכו sufficiently accounts for the various reading.

3 (14) The article in הארון shows that הברית is redactional.
(15) הכהנים with 𝔊; 𝔐 ‸; 𝔙 *ingressisque eis Jordanem*. Possibly נשאי הארון should be omitted altogether. Elsewhere in this narrative the priests are always mentioned as the bearers of the ark, and the occurrence of the phrase without the priests seems improbable; nor is it likely that there was a form of the story in which the ark appeared without any priests.
(16) 𝔐 K[e]thîb באדם, Q[e]rê מאדם; 𝔊 for הַרְחֵק מְאֹד מאדם: ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς, reading הרחק מאד מאד, and carrying on the last ם to the following העיר. Σ: ἀπὸ Αδομ. Both the name *Adam* and the description of it as *the city* are suspicious. The original reading was not improbably: הרחק מאד מהעיר וג'.

4 (8) יהושע, 𝔊 Κύριος τῷ Ἰησοῖ, a combination of the readings יהושע and יהוה, which some 𝔊 MSS supplement by adding ὁ θεός.
(10) Omit (α) with 𝔊, like the preceding words from עד תם to העם, this is a somewhat mechanical gloss. Albers' translation [illegible] *auf Befehl Jahves zu dem Volke redete*, necessitates a very extensive re-arrangement of the different sections of the narrative. The redactor may have transposed his material to the extent Albers supposes, but if he did, the restoration of the original cannot be accomplished with any certainty.
(11) הכהנים, 𝔊 οἱ λίθοι.
(16) 𝔐 העדות, a P term, which must be due to a scribe's mistake; 𝔊[M*] as text τῆς διαθήκης; 𝔊[V] has the *conflate* reading τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου.
(20) Often ascribed to R[D] or D[2], but a Deuteronomistic writer would not go out of his way to emphasize the sanctuary at Gilgal. On the other hand, the account of these twelve stones is finished in v. 8; but RJE having expanded the narrative by sections from J, feels it necessary to repeat and amplify the account of the twelve stones.
(21) אבותם, 𝔊 ὑμᾶς.
(24) 𝔐 יְרָאתֶם, an impossible construction after למען.

5 (1) עברם, Q[e]rê and many MSS; also 𝔊𝔙.

P in cc. 12-22.

The constant use of the perfect with ו (ועבר; ויצא &c.) is a little suspicious. It is characteristic of these chapters both in P and JE; as are also most of the terms used in describing the boundary lines. These facts suggest a closer connection between P and JE here than elsewhere, possibly a use of JE by P rather than a combination of JE with P by R^P. The obvious mutilations of the lists of cities in the Northern tribes, 19,5.30.38, might be due to the altered circumstances of the Jews of the Restoration. The original lists gave the cities occupied by the Israelites before the Captivity; when P or R^P edited Joshua, the cities which were formerly Israelite but did not come into the possession of the restored Jews, were omitted.

Suspicions roused by the use of the perfect with ו are strengthened by the occurrence in 15,3 of the clause זה יהיה לכם גבול נגב. The use of a perfect may be explained as due to the late authorship of the sections, or as a frequentative usage expressing what is continuously true; but the לכם, if original, suggests another explanation.

In Ex. 25—31 instructions are given to Moses for the building of the Tabernacle &c.; in Ex. 35—40 we are told how these instructions were carried out, the narrative being repeated *verbatim* from the instructions, with the simple substitution of past tenses for future. In the instructions the perfect with ו is regularly used to express a command; in 35—40 these perfects are regularly changed into imperfects with ו *consecutive*. In 36,29.30 (based on 26,24.25) the perfects of the instructions are by an oversight copied into the narrative without correction.

May not the tenses in Joshua and the form of the clause in 15,3 have a similar explanation? The account of the boundaries was given originally in the form of instructions from JHVH to Joshua, or from Joshua to the people. Our present account was adapted from the original as Ex. 35—40 was from Ex. 25—31, but the editor, who made this adaption in Joshua, wrote when the classical idiom of the perfect with ו was neglected and did not feel it necessary to alter these tenses. The supposition that these perfects are frequentative is rendered improbable by the fact that they are constantly connected with imperfects with ו consecutive (15,2.3 ויהי . . . ועבר).

If this view were adopted 15,3 would, like Ex. 36,29.30, be a clause left by inadvertence in its original form; and the frequent variations of K^ethîb and Q^erê between והיה and וְהָיוּ might also be traces of the process of adaptation.

I (2) Omit (α) with 𝔊, ALBERS, DILLM. and KAUTZSCH. In this and other cases glosses &c. not found in 𝔊 are probably glosses later than the MSS from which 𝔊 was translated and, therefore, better treated as variations of the text. There is no real difference between late modifications of the text and glosses; authorities, therefore, do not clearly distinguish them, and it may be understood that when authorities are quoted in support of an omission, such quotations include cases where they treat the words as a gloss.

(4) Omit (β) with 𝔊 (ALBERS, DILLM. KAUTZSCH). Interrupts the connection between the first and second ועד. The use of *Hittites* for *Canaanites* generally is very unusual, only Ez. 16,3.45.

(7) Omit (γ) with 𝔊 (DILLM.). Note ממנו with masc. suffix.

Critical Notes on Joshua

AMONGST recent work on the analysis of the Book of Joshua, attention may be called to the analysis given in DRIVER's *Introduction to the O. T.*; in W. E. ADDIS, *Documents of the Hexateuch*, Vol. i (London, 1892); and in E. ALBERS' *Die Quellenberichte in Josua I—XII* (Bonn, [illegible]).

With the exception of c. **24** and fragments directly connecting with Jud. 1, ADDIS does not separate J and E in Jud.; on the other hand careful attention has been given to the removal of R^D additions, and ADDIS definitely assigns **19**, 1^a. 8^a. 9. 10^a. 15. 17^a. 25. 26^a. 32. 35-37. 40-46 to JE. He also gives to JE sections usually held to be R^D possibly on a JE basis, *viz.* **5**, 1; **10**, 28-31. 33. 34. 36-39. 43. On this latter point there is little real difference between the two positions.

DRIVER indeed separates JE into two parallel narratives in cc. **3** and **4** but does not determine which is J, and which E; c. **24** is ascribed to E; otherwise JE is not analyzed into J and E. The strata of R^D are not distinguished.

ALBERS on the other hand carries the analysis not only of J and E, but also of J^1 and J^2, E^1 and E^2 into minute detail, leaving very little JE not divided up. He has recourse to equally minute and also to very extensive transpositions of clauses and paragraphs of the text. Like ADDIS he is inclined to enrich E at the expense of R^D. This minute work is based upon very careful investigation and ingenious reasoning and in many respects makes a very valuable contribution to the analysis of JE in Joshua; but the data do not admit of the exact and complete analysis which ALBERS obtains.

A special feature of ALBERS' work is the analysis of R^D into D^a, the author of Deut. 1—3; **31**, 1-8, and D^b: the author of Deut. **4**. **29**. **30**. D^a is anxious to emphasize the fact that Joshua was the fully accredited successor of Moses, D^b dwells upon his exact observance of the Law. ALBERS refers to D^a: **1**, 3 [illegible] 9. 12-17^a. 18^a; **3**, 7; **4**, 14; **6**, 27; **8**, $1^{a\alpha b}$. $18^{a\gamma}$; **10**, 8. 25; [illegible] and to D^b: **1**, 7. 8. 17. 18^b; **2**, 9^b-11. 24; **4**, 21-24; **6**, 18; **7**, 12^b. 14. 15. 24. 25^b. $26^{a\beta}$; **8**, 2^a. 24-[illegible]. 27. 30-35; **9**, 9^b. 10. 24. $27^{b\beta}$; **10**, $1^{a\beta}$. 40-42; **12**, 1-6. 7^b. 8^b.

The presence of more than one Deuteronomistic hand in Joshua is very probable, but this or any other analysis of the R^D sections between two or more Redactors has not yet been sufficiently tested to be regarded as established.

24 לעינינו את האתת הגדלות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל
18 העמים אשר עברנו בקרבם: ויגָרש יהוה את כל העמים ואת האֱמרי יושב הארץ
19 מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: ויאמר יהושע אל העם לא
תוכלו לעבֹד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם
כ ולחטאותיכם: כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נֵכָר ושב והֵרע לכם וכלה
21 אתכם אחרי אשר היטיב לכם: ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד:
22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבֹד
23 אותו[a]: ועתה הסירו את אלהי הנֵּכָר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה
24 אלהי ישראל: ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע:
26.כה ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישֶׂם לו חק ומשפט בשְׁכֶם: ויכתב
יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימהָ שם תחת
27 האַלה אשר במקדש יהוה: ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה
בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה
28 פן תכחשון באלהיכם: וישלח יהושע את העם איש לנחלתו:
29 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר
ל שנים: ויקברו אתו בגבול נחלתו בתִמְנת סֶרח אשר בהר אפרים מצפון להר
31 גָּעַש: ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל:
32 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשְׁכֶם בחלקת
השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שְׁכֶם במאה קשיטה ויהיו ליוסף
33 לנחלה: ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר
אפרים:

(a) 24,22 ויאמרו עדים

ושמאול: לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא 23,ז
הזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם: כי אם ביהוה אלהיכם ח
תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ט
ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה: איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה י
אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה יא
את יהוה אלהיכם: כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים יב
האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם: ידוע תדעו כי לא יוסיף יג
יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט
בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם
יהוה אלהיכם: והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל יד
נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם
עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד: והיה כאשר בא עליכם כל הדבר טו
הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע
עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם:
בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים טז
והשתחויתם להם[a]:

ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו 24,א
ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר ב
יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי
נחור ויעבדו אלהים אחרים: ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך ג
אתו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק: ואתן ליצחק את יעקב ד
ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: ואשלח ה
את משה ואת אהרן ואגף את מצרים ‹בנפלאות› אשר עשיתי בקרבו ואחר
הוצאתי אתכם: ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי ו
אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף: ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין ז
המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים
ותשבו במדבר ימים רבים: ואביאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן ח
וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם: ויקם בלק ט
בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם:
ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: ותעברו את י.יא
הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי
והגרגשי החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם: ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש יב
אותם מפניכם שני‹ם עשר› מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: ואתן לכם יג
ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר
לא נטעתם אתם אכלים: ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו יד
את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: ואם רע טו
בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר
עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישבים
בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה:
ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים: כי יהוה טז.יז
אלהינו היא המעלה אתנו ואת אבתינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה

---

[a] 23,16: ותרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם

ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן: 22
ועשרה נשִׂאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש 14
ראש בית אבותָם המה לאלפי ישראל: ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל טו
חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: כה אמרו כל עדת יהוה 16
מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם
לכם מזבח למְרָדְכם היום ביהוה: המעט לנו את עֲון פעור אשר לא הטהרנו 17
ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה: ואתם תשֻׁבו היום מאחרי יהוה והיה 18
אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: ואך אם טמֵאה ארץ 19
אחֻזתכם עברו לכם אל ארץ אחֻזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והֵאחזו בתוכנו
וביהוה אל תמרדו ואותנו אל תמרדו בבנתכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה
אלהינו: הלוא עָכָן בן זֶרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף כ
והוא איש אחד לא גוַע בעֲונו:
ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו א‹ל› ראשי אלפי ישראל: 21
אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא יֵדע אם במרד ואם 22
במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם 23
להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: ואם 24
לא מדְּאָגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה
לכם וליהוה אלהי ישראל: וגבול נתן יהוה בנינו וביניכם בני ראובן ובני גד את כה
הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירֹא את יהוה:
ונאמר נעשה נא לנו * * * לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: כי עד הוא 27.26
בינינו וביניכם ובין דורותינו אחרינו לעבד את עבֹדת יהוה לפניו בעלותינו
ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה: ונאמר 28
והיה כי יאמרו אלינו ואל דֹּרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר
עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם: חלילה לנו ממנו 29
למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד
מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו:
וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה ‹ו›ראשי אלפי ישראל אשר אתו את ל
הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם: ויאמר פינחס 31
בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו
יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה:
וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ 32
הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: וייטב הדבר בעיני בני 33
ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשַׁחת את
הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה: ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח 34
‹גלעד› כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים:

ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע 23,א
זקֵן בא בימים: ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר 2
אלהם אני זקנתי באתי בימים: ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם 3
לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: ראו הפלתי לכם 4
את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי
ו‹עד הים› הגדול מבוא השמש ‹יהיה גבולכם›: ויהוה אלהיכם הוא יֶהְדֳּפם מפניכם ה
והוריש אתם מלפניכם וִירִשְׁתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: וחזקתם 6
מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין

21 למשפחות בני קהת הנותרים: ולבני גרשון ממשפחת הלוים מחצי מטה מנשה
את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה
ערים שתים: וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה: את
ירמות ואת מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים ארבע: וממטה אשר את
משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה: את חלקת ואת מגרשה ואת רחב
ואת מגרשה ערים ארבע: וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל
ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש:
33 כל ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן:
ולמשפחות בני מררי הלוים הנותרים מאת מטה זבולן את יקנעם ואת
מגרשה את קרתה ואת מגרשה: את רמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה
ערים ארבע: וממטה ראובן את עיר מקלט הרצח את בצר במדבר ואת מגרשיה
ואת יחצה ואת מגרשיה ואת קדמת ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה ערים
ארבע: וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים
ואת מגרשה: את חשבון ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע:
כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלוים ויהי גורלם ערים
שתים עשרה: כל ערי הלוים בתוך אחזת בני ישראל ערים ארבעים ושמנה
ומגרשיהן: תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכל הערים
האלה:

ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו
בה: וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש בפניהם
מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: לא נפל דבר מכל הדבר הטוב
אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא:

22 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: ויאמר אליהם אתם
שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי
אתכם: לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת
מצות יהוה אלהיכם: ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה
פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר
הירדן: רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה
בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל
אהליהם:

ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר
הירדן ימה

וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם: ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם
ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל
איביכם עם אחיכם:

וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה
אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על פי
יהוה ביד משה: ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה: וישמעו בני
ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל
מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: וישמעו בני ישראל ויקהלו
כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: וישלחו בני ישראל אל בני ראובן

20,2.א וידבר יהוה אל יהושע לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי
3 הַמִּקְלָט אשר דברתי אליכם ביד משה: לנוס שמה רוצח מַכֵּה נפש[α] בשגגה
7.6 והיו לכם לְמִקְלָט מגֹּאל הדם:[β] עד עמדו לפני העדה למשפט[γ]: ויקדִּשו את קֶדש
בגליל בהר נפתלי ואת שְׁכֶם בהר אפרים ואת קרַית ארבע היא חברון בהר יהודה:
8 ומעבר לירדן[δ] נתנו את בֶּצֶר במדבר במישֹׁר ממטה ראובן ואת ראמות בגלעד
9 ממטה גד ואת גּלון בַּבָּשָׁן ממטה מנשה: אלה היו ערי המוּעָדה לכל בני ישראל
ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מַכֵּה נפש בשְׁגגה ולא ימות ביד גֹּאל הדם עד
עמדו לפני העדה:

21,א ויגשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי
2 אבות המטות לבני ישראל: וידברו אליהם בשלֹה בארץ כנען לאמר יהוה צוה
3 ביד משה לתת לנו ערים לשבת וּמִגְרְשֵׁיהן לבהמתנו: ויתנו בני ישראל ללוים
4 מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מִגְרְשֵׁיהן: ויצא הגורל למשפחֹת
הַקְּהָתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעֹני וממטה
ה בנימן בגורל ערים שלש עשרה: ולבני קְהָת הנותרים ‹ל›משפחֹת‹ם› ‹מ›ממטה אפרַים
6 וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר: ולבני גֵרְשון ‹ל›משפחֹת‹ם› ‹מ›מטה
יששכר וממטה אשֵׁר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש
7 עשרה: לבני מְרָרי למשפחֹתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבוּלֻן ערים שתים
8 עשרה: ויתנו בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מִגְרְשֵׁיהן כאשר צוה יהוה
9 ביד משה בגורל: ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה
י אשר יקרא אתהן בשם: ויהי לבני אהרן ממשפחֹת הַקְּהָתי מבני לוי כי להם היה
11 הגורל ראישנה: ויתנו להם את קרַית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה
12 ואת מגרשֶׁהָ סביבֹתיה: ואת שדה העיר ואת חצריהָ נתנו לכלֵב בן יְפֻנֶּה באחֻזתו:
13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מִקְלַט הרֹצח את חברון ואת מִגְרשיהָ ואת לִבְנה
14.טו ואת מגרשיה: ואת יַתִּר ואת מגרשהָ ואת אשתמוע ואת מגרשהָ: ואת חלֹן ואת
16 מגרשהָ ואת דבִר ואת מגרשהָ: ואת ע‹ש›ן ואת מגרשהָ ואת יֻטה ואת מגרשהָ את
17 בית שמש ואת מגרשהָ ערים תשע מאת שני השבטים האלה: וממטה בנימן
18 את גבעון ואת מגרשהָ את גֶּבע ואת מגרשהָ: את ענָתות ואת מגרשהָ ואת עלמון
19 ואת מגרשהָ ערים ארבע: כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן:
כ ולמשפחות בני קְהָת הלוים הנותרים מבני קְהָת ויהי ערי גורלם ממטה
21 אפרים: ויתנו להם את עיר מִקְלט הרֹצח את שְׁכֶם ואת מגרשהָ בהר אפרים ואת
22 גֶּזר ואת מגרשהָ: ואת קִבְצַים ואת מגרשהָ ואת בית חֹרון ואת מגרשהָ ערים
24 23 ארבע: וממטה דן את אלתְקֵא ואת מגרשהָ את גִּבְּתון ואת מגרשהָ: את אַיָּלון
כה ואת מגרשהָ את ‹יִבְלְעָם› ואת מגרשהָ ערים ארבע: וּמִמַּחצית מטה מנשה את
26 תַּעְנָךְ ואת מגרשהָ ואת גת רמון ואת מגרשהָ ערים שתים: כל ערים עשר ומגרשיהן

(α) 20,3 בבלי דעת

(β) 4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את
5 דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם: וכי ירדף גֹּאל הדם אחריו ולא
6 יסגִּרו את הרֹצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שׂנא הוא לו מתמול שלשום: וישב
בעיר ההיא

(γ) 6b עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל
העיר אשר נס משם:

(δ) 8 יריחו מורחה

19,6.5 ועצם: ואלתולד ובתול וחרמה: וצקלג ובית המרכבת וחצר סוסה: ובית לבאות
7 ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן: עין רמון ותכן ועתר ועשן ערים ארבע
8 וחצריהן: וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר רמת נגב זאת
9 נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה
חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם:
11 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד: ועלה
12 גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: ושב
משריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע:
14.13 ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמונה ויתאר הנעה: ונסב
15 אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל: * * * וקטת ונהלל ושמרון
16 וידאלה ובית לחם ערים שתים עשרה וחצריהן: זאת נחלת בני זבולן למשפחותם
הערים האלה וחצריהן:
18.17 לישׂשכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: ויהי גבולם יזרעאל
21-19 והכסלות ושונם: וחפרים ושיאון ואנחרת: והרבית וקשיון ואבץ: ורמת ועין גנים
22 ועין חדה ובית פצץ: ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם
23 הירדן ערים שש עשרה וחצריהן: זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחותם הערים
וחצריהן:
25.24 ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם: ויהי גבולם חלקת וחלי
27.26 ובטן ואכשף: ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: ושב
מזרח השמש בית דגן ופגע בזבולן ובגי יפתח אל צפונה * * * בית העמק
28 ונעיאל * * * ויצא אל כבול משמאל: * * * ועבדן ורחב וחמון וקנה * * * עד
29 צידון רבה: ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה והיו תצאתיו
30 הימה חלב ואכזיב * * * *: ועלה ואפק ורחב ערים עשרים ושתים וחצריהן:
31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן:
33.32 לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם: ויהי גבולם מחלף
34 מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו הירדן: ושב הגבול
ימה אזנות תבור ויצא משם חקקה ופגע בזבולן מנגב ובאשר פגע מים[a] * * *:
37-35 וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת: ואדמה והרמה וחצור: וקדש ואדרעי
38 ועין חצור: ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה
39 וחצריהן: זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן:
41.40 למטה בני דן למשפחתם יצא הגורל השביעי: ויהי גבול נחלתם צרעה
44-42 ואשתאול ועיר שמש: ושעלבין ואילון ויתלה: ואילון ותמנתה ועקרון: ואלתקה
47-45 וגבתון ובעלת: ויהד ובני ברק וגת רמון: ומי הירקון עם הגבול מול יפו: ויצא
גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי
48 חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: זאת נחלת מטה
בני דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן:
49 ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון
50 בתוכם: על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים
ויבנה את העיר וישב בה:
51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות
בני ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ:

[a] 19,34 וביהודה הירדן מזרח השמש

ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן 17
ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל: ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה 17
לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: כי הר יהיה לך כי 18
יער הוא ובֵראתו והיה לך[α] כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא:

ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה 18,א
לפניהם: ויִוָּתרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים: ויאמר 3.2
יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן
לכם יהוה אלהי אבותיכם: הבו לכם שלשה אנשים לשבט[β] ויקמו ויתהלכו בארץ 4
ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד ה
על גבֻלו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון: ואתם תכתבו את הארץ 6
שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: כי אין 7
חלק ללוים בקרבכם כי כהֻנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו
נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: ויקמו האנשים וילכו 8
ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו
אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: וילכו האנשים ויעברו 9
בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר וי(ב)או אל יהושע אל המחנה
שלה: וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ י
לבני ישראל כמחלקתם:
ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין 11
בני יוסף: ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו 12
מצפון ועלה בהר ימה והי(ו) תצאתיו מדברה בית אָון: ועבר משם הגבול לוזה 13
אל כתף לוזה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטְרות אַדָּר על ההר אשר מנגב
לבית חֹרון תחתון: ותָאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית 14
חֹרון נגבה והי(ו) תֹצאתיו אל קרַית בעל היא קרַית יערים עיר בני יהודה זאת
פאת ים: ופאת נגבה מקצה קרַית ‹בעל› ויצא הגבול ‹אל הר עפרון› ויצא אל טו
מעיַן מי נֶפְתוח: וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר ב‹קצה› 16
עמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבוסי נגבה וירד עין רֹגל: ותָאר 17
מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נֹכח מעלה אדֻמים וירד אבן בֹּהַן
בן ראובן: ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה: ועבר הגבול אל 19.18
כתף בית חָגְלה צפונה והי(ו) תוצאותיו[γ] אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן
נגבה זה גבול נגב: והירדן יגבול אתו לפאת קֵדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה כ
סביב למשפחֹתם: והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית חָגְלה 21
ועמק קציץ: ובית הערבה וצמרַים ובית אל: והעַוים והפרה ועָפְרה: וכפר העמֹוני 24-22
והעפני וגבע ערים שתים עשרה וחצריהן: גבעון והרמה ובארות: והמצפֶּה והכפירה כה-27
והמֹצה: ורקם ויִרְפְּאל ותַרְאֲלה: וצלע האלף והיבוסי היא ירושלם גבעת קרַית 28
‹יערים› ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחֹתם:

ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך 19,א
נחלת בני יהודה: ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה: וחצר שועל ובלה 3.2

(α) 17,18 תצאתיו
(β) 18,4 ואשלחם
(γ) 19 הגבול

15 ערים עשרי עשרה וחצריהן׃ קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתים וחצריהן׃
במדבר בית הערבה מדין וסככה׃ והנבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן׃
ואת היבוסי יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה׃

16.1 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו
בהר בית אל׃ ויצא מבית אל ועבר אל גבול הארכי עטרות׃ וירד ימה אל
4 גבול היפלטי עד גבול בית חרון תחתון ועד גזר והיו תצאתיו ימה׃ וינחלו בני
5 יוסף מנשה ואפרים׃ ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה
6 עטרות אדר עד בית חרון עליון׃ ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול
7 מזרחה תאנת שלה ועבר * * * * ממזרח ינוחה׃ וירד מינוחה עטרות ונערתה
8 ופגע ביריחו ויצא הירדן׃ מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה
9 זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם׃ והערים המבדלות לבני אפרים בתוך
10 נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן׃ ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד׃

17.1 ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד
2 כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן׃ ויהי לבני מנשה הנותרים
למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני
שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם׃
3 ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות
4 ואלה שמות בנתיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה׃ ותקרבנה לפני אלעזר הכהן
ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה
בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן׃
ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן׃ כי
בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים׃
7 ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין אל
8 ישבי עין תפוח׃ למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים׃
9 וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה * * * *
וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה׃ נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי
11 הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון ובישש כר ממזרח׃ ויהי למנשה בישש כר ובאשר
ושלשת הנפת | ולא יכלו בני מנשה להוריש את בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה
12 ואת ישבי דאר ובנותיה וישבי תענך ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה׃ ויואל הכנעני
13 לשבת בארץ הזאת׃ ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא
הורישו׃
14 וידברו בית יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד ואני
15 עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה׃ ויאמר אלהם יהושע אם עם רב אתה
16 עלה לך היערה ובראת לך שם כי אין לך הר אפרים׃ ויאמרו בית יוסף לא

16,10 להם
11 וישבי עין דר ובנותיה
14 התבל אחד
בארץ הפרזי והרפאים

ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון 15,3
ועלה אדרה ונסב הקרקעה: ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיו תצאות הגבול 4
ימה זה יהיה לכם גבול נגב: וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת ה
צפונה מלשון הים מקצה הירדן: ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית 6
הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן: ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה 7
פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי
עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל: ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי 8
מנגב היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר
בקצה עמק רפאים צפונה: ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא 9
אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: ונסב הגבול מבעלה י
ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש
ועבר תמנה: ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר 11
הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: וגבול ים הימה הגדול וגבול זה 12
גבול בני יהודה סביב למשפחתם:

ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית 13
ארבע אבי הענק היא חברון: וירש משם כלב את שלושה בני הענק את ששי 14
ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק: ויעל משם אל ישבי דבר ושם דבר לפנים טו
קרית ספר: ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה 16
בתי לאשה: וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 17
ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה 18
כלב מה לך: ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים 19
ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות:

זאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם: כ

ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר 21
ויגור: וקינה ודימונה ועדעדה: וקדש וחצור ויתנן: זיף וטלם ובעלות: וחצור 22-כה
חדתה וקריות חצרון היא חצור: אמם ושמע ומולדה: וחצר גדה וחשמון ובית 26.27
פלט: וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה: בעלה ועיים ועצם: ואלתולד ובתול 28-ל
וחרמה: וצקלג ומדמנה וסנסנה: ולבאות ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים 31.32
ותשע וחצריהן:

בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: וזנוח ועין גנים תפוח והעינם: ירמות 33-לה
ועדלם שוכה ועזקה: ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה 36
וחצריהן: צנן וחדשה ומגדל גד: ודלען והמצפה ויקתאל: לכיש ובצקת ועגלון: 37-39
וכבון ולחמס וכתליש: וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה מ.41
וחצריהן: לבנה ועתר ועשן: ויפתח ואשנה ונציב: וקעילה ואכזיב ומראשה ערים 42-44
תשע וחצריהן:

עקרון ובנתיה וחצריה: מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן: מה.46
אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים והים הגדול 47
וגבול:

ובהר שמיר ויתיר ושוכה: ודנה וקרית סנה היא דבר: וענב ואשתמה וענים: 48-נ
וגשן וחלן וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן: ארב ודומה ואשען: וינים ובית 51-53
תפוח ואפקה: וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן: מעון 54.נה
כרמל וזיף ויוטה: ויזרעאל ויקדעם וזנוח: הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן: 56.57
חלחול בית צור וגדור: ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: תקוע 58-ס
ואפרת היא בית לחם ופעור ועיטם וקולן וטטם וסרס וכרם וגלים וביתר ומנחת

13.17 עריה אשר במישור דיבון ובמות בעל ובית בעל מְעון: וַיַהְצה וקדֵמֹת ומֵפַעַת:
19 20 וקריָתים ושִׂבְמה וצֶרת השַׁחר בהר העֵמק: ובית פעור ואשְׁדות הפִּסְגה ובית
21 הישִׁמוֹת: וכל ערי המישֹׁר וכל ממלכות סיחון מלך האֱמרי אשר מלך בחשבון
אשר הִכָּה משה אתו ואת נשיאי מִדְין את אֱוי ואת רֶקם ואת צור ואת חור ואת
22 רֶבַע נסיכי סיחון ישבי הארץ: ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל
23 בחרב אל חלליהם: ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן
למשפחותם הערים וחַצְריהן:
24 25 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחותם: ויהי להם הגבול יַעְזור וכל ערי
26 הגלעָד וחצי ארץ בני עמון עד ערוֹעֵר אשר על פני רבּה: ומחשבון עד רמַת
27 המִּצְפּה ובטנים וממחנַים עד גבול לדבִר: ובעמק בית הָרם ובית נִמְרה וסֻכּות
וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבֻל עד קצה ים כִּנֶּרת עבר הירדן
28 מורחה: זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם:
29 30 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחֹתם: ויהי
גבולם ממחנַים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חוֹת יאיר אשר בבשן
31 32 ששים עיר: וחצי הגלעד ועשתרות ואֶדְרעי ערי ממלכות עוג בבשן:α אלה אשר
נִחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מורחה:β

14.1 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נִחלו אותם אלעזר הכהן
2 ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל: בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה
3 ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה: כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה
4 מעבר לירדן וללוים לא נתן נחלה בתוכם: כי היו בני יוסף שני מטות מנשה
ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם
5 ולקנינם: כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ:
6 ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלֵב בן יְפֻנֶּה הקנִזי אתה
ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אֹדותי ועל אדותיך
7 בקָדֵש ברנֵע: בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקָדֵש ברנֵע
8 לרגל את הארץ ואשִׁב אותו דבר כאשר עם לבבי: ואחי אשר עלו עמי המסיו
9 את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי: וישבע משה ביום ההוא לאמר
אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת
10 אחרי יהוה אלהי: ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש
שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה
11 הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה: עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי
12 משה כבחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא: ועתה תנה לי את ההר הזה
אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענָקים שם וערים
13 גדלות בצֻרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה: ויברכהו יהושע ויתן
14 את חברון לכלֵב בן יפֻנה לנחלה: על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנִזי
15 לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: ושם חברון לפנים
קרְיַת ארבע האדם הגדול בענָקים הוא והארץ שקטה ממלחמה:

15.1 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צִן
2 נגבה מקצה תימן: ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפֹּנה נגבה:

α 13.31 לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם

β 13.33 ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם:

מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: 12,9
מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: י
מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: 11
מלך עגלון אחד מלך גֶּזֶר אחד: 12
מלך דבִר אחד מלך גֶּדֶר אחד: 13
מלך חָרְמה אחד מלך עֲרָד אחד: 14
מלך לִבְנה אחד מלך עדֻלָּם אחד: טו
מלך מַקֵּדה אחד מלך בית אל אחד: 16
מלך תפּוח אחד מלך חֵפֶר אחד: 17
מלך אפֵק ‹›[α] ‹› לשרון אחד: 18
מלך מדון אחד מלך חצור אחד: 19
מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד: כ
מלך תַּעֲנַךְ אחד מלך מגִדּו אחד: 21
מלך קֶדֶשׁ אחד מלך יָקְנְעָם לכרמל אחד: 22
מלך דור לְנָפַת דור אחד מלך גוים לַגִּל‹י›ל אחד: 23
מלך תִּרְצה אחד כל מלכים שלשים ואחד: 24

ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ 13,א
נשארה הרבה מאד לרשתהּ: זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל 2
הגשורי: מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תֵּחשב 3
חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האַשְׁקלוני הגִּתי והעקרוני והעַוים | מתימן:
כל ארץ הכנעני ו‹עד ›מערה אשר לצידנים עד אפֵקה עד גבול[β] הגִּבְלי וכל 4.ה
הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמָת: כל ישבי ההר 6
מן הלבנון עד משְׂרְפֹת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפִּלֶהָ
לישראל בנחלה כאשר צויתיך: ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת 7
השבטים * * * * * * וחצי השבט המנשה: עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם 8
אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה:
מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידְבא 9
עד דיבון: וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון: י
והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סַלְכה: כל ממלכות 12.11
עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאֶדְרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה
ויֹּרִשם: ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת 13
בקרב ישראל עד היום הזה: רק לשבט הלוי לא נתן נחלה[γ] יהוה אלהי ישראל 14
הוא נחלתו כאשר דבר לו:
‹ואלה הנחלת אשר נחל משה לבני ישראל בערבות מואב מעבר לירדן יריחו› טו
ויתן משה למטה בני ראובן למשפחותם: ויהי להם הגבול מערוֹעֵר אשר על 16
שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מידְבא: חשבון וכל 17

(α) 12,18 אחר מלך
*
(β) 13,5.4 האמרי | והארץ
*
(γ) 14 אשי

11 כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר ואת
ז מרכבתיהם תשרף באש: ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום
ח פתאם ויפלו בהם: ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד
ט משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד: ויעש
להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש:
י וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור
11 לפנים היא ראש כל הממלכות האלה: ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב
12 החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש: ואת כל ערי המלכים האלה
ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד
13 יהוה: רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה
14 שרף יהושע: וכל שלל הערים האלה והבהמה בזזו להם בני ישראל רק את כל
15 האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה: כאשר צוה יהוה
את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל
אשר צוה יהוה את משה:
16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן
17 ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: מן ההר החלק העלה שעיר
ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם:
19.18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: לא היתה עיר אשר
כ השלימה אל בני ישראל[a] את הכל לקחו במלחמה: כי מאת יהוה היתה לחזק
את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם תחנה כי
למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה:
21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן
22 ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע: לא נותר
ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו:
23 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע
לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה:

12,א ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה
2 השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה: סיחון מלך האמרי הישב
בחשבון משל מערער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק[b]
3 גבול בני עמון: והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה
4 דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה:[c] עוג מלך הבשן מיתר הרפאים
ה היושב בעשתרות ובאדרעי: ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול
6 הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון: משה עבד יהוה ובני
ישראל הכום ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה:
7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל
גד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל
8 ירשה במחלקתם: בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי
והכנעני הפרזי החוי והיבוסי:

(a) 11,19 בלתי החוי ישבי גבעון
(b) 12,2 הנחל
(c) 3 וגבול

והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה[α]: ויוציאו אליו את חמשת 10,23
המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את
מלך לכיש את מלך עגלון: ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא 24
יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו
שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צואריהם:
ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל כה
איביכם אשר אתם נלחמים אותם: ויכם יהושע[β] וימיתם ויתלם על חמשה עצים 26
ויהיו תלוים על העצים עד הערב: ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל 27
העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה
עד עצם היום הזה:

ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה לא השאיר 28
שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו 29
ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה ל
לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה
למלך יריחו[γ]: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם 31
בה: ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל 32
הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש 33
ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו 34
מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב[δ] ככל לה
אשר עשה ללכיש: ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה: 36
וילכדוה ויכוה לפי חרב[ε] ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר 37
עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: וישב יהושע וכל ישראל עמו 38
דברה וילחם עליה: וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרימו 39
את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה
ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה:

ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם מ
לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ויכם 41
יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון: ואת כל המלכים 42
האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל:
וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: 43

ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל 11,א
מלך אכשף: ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות 2
דור מים: הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת 3
חרמון בארץ המצפה: ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת 4
הים לרב וסוס ורכב רב מאד: ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל ה
מי מרום להלחם עם ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר 6

(α) 10,23 ויעשו כן

(β) 26 אחרי כן

(γ) 31 החרם אותה ואת כל הנפש אשר בה

(δ) לה ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים

(ε) 37 ואת מלכה ואת כל עריה

9,20 נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: זאת נעשה להם
21 והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם[a]: יחיו ו·היו
חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה ·ויעשו כל העדה· כאשר דברו להם הנשיאים:
22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו
23 מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים: ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי
24 עצים ושאבי מים לבית אלהי: ויענו את יהושע ויאמרו כי הֻגד הֻגד לעבדיך את
אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את
כל ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה:
26.25 ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: ויעש להם כן ויצל אותם
27 מיד בני ישראל ולא הרגום: ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים
לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

10,1 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה
כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את
2 ישראל ויהיו בקרבם: וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי
3 היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים: וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם
מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון
4 לאמר: עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל:
5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש
6 מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה: וישלחו אנשי גבעון
אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה
7 והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי ההר: ויעל יהושע
8 מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: ויאמר יהוה אל יהושע
9 אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מהם בפניך: ויבא אליהם יהושע
10 פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל: ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה גדולה
11 בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה: ויהי בנסם מפני
ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד
12 עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: אז
ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל

שמש בגבעון דום | וירח בעמק אילון:
13 וידם השמש וירח עמד | עד יקם גוי איביו

הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום
14 תמים: ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם
16.15 לישראל: וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: וינסו חמשת המלכים
17 האלה ויחבאו במערה במקדה: ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים
18 במערה במקדה: ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה
19 אנשים לשמרם: ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום
20 לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם: ויהי ככלות יהושע ובני ישראל
21 להכתם מכה גדולה מאד עד תמם[b]: וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה
22 בשלום לא חרץ לבני ישראל ·איש את לשנו: ויאמר יהושע פתחו את פי המערה

(a) 9,21 ויאמרו אליהם הנשיאים

(b) 10,20 והשרידים .. מהם יבאו אל ערי המבצר

השאיר להם שריד ופליט: ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע: ויהי 8,24.23
ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי[α] במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי
חרב עד תֻּמם וישֻׁבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב: ויהי כל הנפלים ביום כה
ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: ויהושע לא השיב ידו 26
אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי: רק הבהמה ושלל העיר 27
ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע: וישרף יהושע את העי 28
וישימה תל עולם שְׁמָמה עד היום הזה: ואת מלך העי תלה על העץ עד עת 29
הערב וכבוא השמש צוה יהושע ויורידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל
פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה:

אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: כאשר צוה משה ל.31
עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שְׁלֵמות אשר
לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: ויכתב שם על האבנים 32
את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל ישראל וזקניו ושטרי‹ו› 33
ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר
כאזרח חֶציו אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד
יהוה לברך את העם[β] בראשנה: ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה 34
והקללה ככל הכתוב בספר התורה: לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לה
לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם:

ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים 9,א
הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי: ויתקבצו יחדו 2
להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד:

וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ויעשו גם המה בערמה 4.3
וילכו ויצטי‹ד›ו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבֻקעים ומצררים:
ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה ה
נקֻדים: וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ 6
רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי 7
אתה יושב ואיך אכרת לך ברית: ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם 8
יהושע מי אתם ומאין תבאו: ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם 9
יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: ואת כל אשר עשה י
לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר
בעשתרת: ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך 11
ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית: זה לחמנו 12
חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים:
ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו 13
מרב הדרך מאד: ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו: ויעש להם יהושע 14.טו
שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: ויהי מקצה שלשת 16
ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבים:
ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות 17
וקרית יערים: ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי 18
ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים: ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו 19

(α) 8,24 בשדה
*
(β) 33 ישראל

7,20 תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני: ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה
21 אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: ואראה בשלל אדרת
שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ·ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו·
22 ואחמדם ואקחם * * * * בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: וישלח יהושע
23 מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: ויקחום מתוך האהל
24 ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: ויקח יהושע את עכן
בן זרח ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת
25 כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ויאמר יהושע מה עכרתנו
יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ·ויסקלו
26 אתם באבנים·: ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו
על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה:
8,1 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה
וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו:
2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם
3 שים לך ארב לעיר מאחריה: ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר
4 יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: ויצו אתם לאמר ראו אתם
5 ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים: ואני
וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה
6 ונסנו לפניהם: ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו
7 כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה
8 יהוה אלהיכם בידכם: והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר
9 יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית
10 אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: וישכם יהושע בבקר
11 ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: וכל העם המלחמה אשר
12 אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי: ויקח
13 כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעי: וישימו
העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילן יהושע בלילה
14 ההוא בתוך העמק: ויהי כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר
לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי
15 אורב לו מאחרי העיר: וינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר:
16 ויזעקו כל העם אשר בעי לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר:
17 ולא נשאר איש בעי אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו
18 אחרי ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך
19 אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר: והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו
20 כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש: ויפנו אנשי העי
אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה
21 והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף: ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד
22 הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי: ואלה יצאו מן
העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי

7,22 והנם טמנים
24 ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב
8,12 ובית אל

יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר: והיתה העיר חֵרם היא וכל 6,17
אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה
את המלאכים אשר שלחנו: ורק אתם שמרו מן החרם פן תח־מד־ו ולקחתם מן 18
החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: וכל כסף וזהב וכלי 19
נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: וַיָרע העם ויתקעו בשופרות ויהי כ
כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה
ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר: ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש 21
ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: ולשנים האנשים המרַגלים 22
את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת
כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו הנערים המרַגלים ויוציאו את רחב ואת 23
אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ
למחנה ישראל: והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת 24
והברזל נתנו אוצר בית יהוה: ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר כה
לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים
אשר שלח יהושע לרגל את יריחו: וַיַשבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש 26
לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת
את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה:
ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ: 27
וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עָכָן בן כרמי בן זַבְדי בן זרח למטה 7,א
יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: וישלח יהושע אנשים מיריחו העי 2
אשר עם בית אָון מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ
ויעלו האנשים וירַגלו את העי: וישֻבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם 3
כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי ÷אל תיגע שמה את כל
העם כי מעט המה: ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי 4
העי: ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ה
ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים: ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו 6
ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: ויאמר 7
יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו
ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: בי אדני מה אמר אחרי 8
אשר הפך ישראל ערף לפני איביו: וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו 9
והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול: ויאמר יהוה אל יהושע י
קם לך למה זה אתה נפל על פניך: חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר 11
צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כִחשו וגם שמו בכליהם: ולא 12
יָכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ÷ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא
אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: קם קדש את העם ואמרת 13
התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל
לקום לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם: ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה 14
השבט אשר ילכדנה יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב
לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: והיה הנלכד בחרם ישרף באש טו
אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה ÷וכי עשה נבלה בישראל÷:
וַיַשכם יהושע בבקר וַיַקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: ויקרב 17.16
את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לבתים
וילכד זבדי: ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה 18
יהודה: ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו 19

5 על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם· וימס
לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל׃
2 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני
3 ישראל שנית׃ ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת
4 הערלות׃ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי
5 המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים׃ כי מלים היו כל העם היצאים
6 וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו׃ כי ארבעים שנה
הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר
לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר
7 נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש׃ ואת בניהם הקים תחתם
8 אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך׃ ויהי כאשר תמו כל
9 הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם׃ ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי
את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה׃
10 ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב
11 בערבות יריחו׃ ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה׃
12 וישבת המן* באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת
ארץ כנען בשנה ההיא׃ * * *
13 ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו
14 שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו׃ ויאמר לא כי
אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה
15 אדני מדבר אל עבדו׃ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי
המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן׃ * * *
6,1.2 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא׃ ויאמר יהוה אל
3 יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל׃ וסבתם את העיר
4 כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים׃ ושבעה
כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר
5 שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות׃ והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את
קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם
6 איש נגדו׃ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית
7 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה׃ ויאמרו אל העם
8 עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה׃ ◇ ושבעה הכהנים נשאים
שבעה שופרות היובלים לפני יהוה ‹›עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה
9 הלך אחריהם׃ והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי
10 הארון הלוך ותקוע בשופרות׃ ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו
11 את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם׃ ויסב
12 ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה׃ וישכם יהושע
13 בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה׃ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם
14 והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הלוך ותקוע בשופרות׃ ויסבו את העיר ביום
15 השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים׃ ויהי ביום השביעי וישכמו
בעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו
16 את העיר שבע פעמים׃ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר

*) 5,12 ממחרת

ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: ויאמר יהושע אל 3,9
בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: ויאמר יהושע בזאת תדעון י
כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת
הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבוסי: הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר 11
לפניכם בירדן: ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש 12
אחד לשבט: והיה כנות כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ 13
במי הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נֵד אחד: ויהי בנסע 14
העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: וכבוא טו
‹הכהנים› נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים
והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר: ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד 16
אחד הַרְחק מאד באדם העיר אשר מצד צָרתן והירדים על ים הערבה ים המלח
תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו: ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה 17
בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבור
את הירדן:

ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן: ‹[]› ויקרא יהושע אל שנים העשר 4,4.א
איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: ויאמר להם יהושע ה
עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על
שכמו למספר שבטי בני ישראל: למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם 6
מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן 7
מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזִכָּרון
לבני ישראל עד עולם: ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה 8
אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום
עמם אל המלון וינִּחום שם: ושתים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת 9
מַצַּב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: והכהנים נשאי י
הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר
אל העם[α] וימַהרו העם ויעברו: ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה 11
והכהנים לפני העם: ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חֲמֻשים לפני 12
בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני 13
יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל 14
ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: ויאמר יהוה אל יהושע טו
לאמר: צוה את הכהנים נשאי ארון ה‹ברי›ת ויעלו מן הירדן: ויצו יהושע את 17.16
הכהנים לאמר עלו מן הירדן: ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך 18
הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישֻׁבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול
שלשום על כל גדותיו: והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל 19
בקצה מזרח יריחו: ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים כ
יהושע בגלגל: ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם 21
לאמר מה האבנים האלה: והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את 22
הירדן הזה: אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר 23
עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: למען דעת כל עמי 24
הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען ‹יִרְאָתָ›ם את יהוה אלהיכם כל הימים:

ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר 5.א

(α) 4,י ככל אשר צוה משה את יהושע

2.3 הארץ: וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך[a] כי לחפר
4 את כל הארץ באו: ותקח האשה את שני האנשים ותצפן ותאמר כן באו אלי
5 האנשים ולא ידעתי מאין המה: ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא
6 ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: והיא העלתם הגגה
7 ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג: והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
8 על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: והמה טרם
9 ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג: ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם
10 את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישבי הארץ מפניכם: כי שמענו
את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם
11 לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם: ונשמע
וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים
12 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם
13 חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: והחיתם את אבי
ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות:
14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה
15 בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: ותורדם בחבל בעד החלון
16 כי ביתה בקיר החומה ובחמה היא יושבת: ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו
בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שב הרדפים ואחר תלכו לדרככם:
17 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: הנה אנחנו
באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת
18 אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל
אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך
19 בבית דמו בראשנו אם יד תהיה בו: ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקים
20 משבעתך אשר השבעתנו: ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את
21 תקות השני בחלון: וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים
22 ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו
23 ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם: ויאמרו אל יהושע
כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישבי הארץ מפנינו:

3.1 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל
2 וילנו שם טרם יעברו: ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה:
3 ויצוו את העם לאמר כראתכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים
4 נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: אך רחוק יהיה ביניכם ובינו
כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה
5 כי לא עברתם בדרך מתמול שלשם: ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר
6 יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון
7 הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר יהוה
אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי
4.2 עם משה אהיה עמך: ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: קחו לכם מן העם שנים
3 עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט: וצוו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך
הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם
3.8 והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: ואתה תצוה את הכהנים נשאי

(a) 2.3 אשר באו לביתך

יהושע

יהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון I,א
מְשָׁרת משה לאמר: משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן 2
הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם[α]: כל 3
מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל
משה: מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת[β] ועד 4
הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: לא יתיצב איש לפניך ה
כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא
אעזבך: חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר 6
נשבעתי לאבתם לתת להם: רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל[γ] 7
אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך:
לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל 8
הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: הלוא צויתיך חזק ואמץ אל 9
תערץ ואל תֵּחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך:

ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר 11.י
הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתהּ: ולראובני ולגדי ולחצי שבט 12
המנשה אמר יהושע לאמר: זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה 13
לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ו·נתן לכם את הארץ הזאת: נשיכם טפכם 14
ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמֻשים
לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם טו
וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירֻשתכם[δ]
אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: ויענו את יהושע 16
לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך: ככל אשר שמענו אל 17
משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה: כל איש 18
אשר יַמרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חזק
ואמץ:

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרַגלים חרש לאמר לכו ראו 2,א
את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמהּ רחב וישכבו שמה:
וַיֵּאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את 2

(α) 1,2 לבני ישראל

(β) 4 כל ארץ החתים

(γ) 7 התורה

(δ) טו וירשתם אותה

Explanation of the Colors

THE combination of *red* and *blue*: PURPLE (*e. g.* 2, 1-9) indicates the composite document (JE) commonly known as the *Prophetic Narrative* of the Hexateuch, compiled by an editor or redactor (RJE) about 640 from two independent sources: *viz.* (1) the *Judaic* document (J) whose various strata seem to have originated in the Southern Kingdom after 850 B. C., and (2) the *Ephraimitic* document (E), written by a native of the Northern Kingdom about 750 B. C. The older strata of J (J^1, about 850 B. C.) are printed in DARK RED (*e. g.* 10, 12.13), and the later strata (J^2) in LIGHT RED (*e. g.* 2, 12-14); in the same way the older strata of E (E^1, about 750) are printed in DARK BLUE (*e. g.* 6, 5), and the later strata (E^2, about 650) in LIGHT BLUE (*e. g.* 1, 1.2). GREEN (*e. g.* 1, 3-9) is used for the *Deuteronomistic* expansions (D^2) which were added to JE during the second half of the Exile (560–540), while BROWN (*e. g.* 9, 17-21) marks later strata (440–400) of the *Priestly Code* (P), the main body of which (compiled in Babylonia about 500 B. C.) is printed black without any additional coloring. In the passages printed at the bottom of the pages (*e. g.* pp. 1.2) the colors do not indicate the source from which these glosses are derived, but simply call attention to the sections to which they were added. Overlined passages represent redactional additions. The arguments for these distinctions are given in the introductory remarks prefixed to the explanatory notes on the English translation of the book.

List of Contributors

Genesis: C. J. Ball (London).
Exodus: Herbert E. Ryle (Cambridge).
Leviticus: S. R. Driver and H. A. White (Oxford).
Numbers: J. A. Paterson (Edinburgh).
5 Deuteronomy: Geo. A. Smith (Glasgow).
Joshua: W. H. Bennett (London).
Judges: Geo. F. Moore (Andover).
Samuel: K. Budde (Strassburg).
Kings: B. Stade (Giessen) and F. Schwally (Strassburg).
10 Isaiah: T. K. Cheyne (Oxford).
Jeremiah: C. H. Cornill (Königsberg).
Ezekiel: C. H. Toy (Cambridge, Mass.).
Hosea: A. Socin (Leipzig).
Joel: Francis Brown (New York).
15 Amos: John Taylor (Winchcombe).
Obadiah: Andrew Harper (Melbourne).
Jonah: Friedrich Delitzsch (Breslau).
Micah: J. F. McCurdy (Toronto).
Nahum: Alfred Jeremias (Leipzig).
20 Habakkuk: W. H. Ward (New York).
Zephaniah: E. L. Curtis (New Haven).
Haggai: G. A. Cooke (Oxford).
Zechariah: W. R. Harper (Chicago).
Malachi: C. G. Montefiore and I. Abrahams (London).
25 Psalms: J. Wellhausen (Göttingen).
Proverbs: A. Müller* and E. Kautzsch (Halle).
Job: C. Siegfried (Jena).
Song of Songs: Russell Martineau (London).
Ruth: C. A. Briggs (New York).
30 Lamentations: M. Jastrow, Jr. (Philadelphia).÷
Ecclesiastes: Paul Haupt (Baltimore).
Esther: T. K. Abbott (Dublin).
Daniel: A. Kamphausen (Bonn).
Ezra: } H. Guthe (Leipzig).
35 Nehemiah: }
Chronicles: R. Kittel (Breslau).

* Died September 12th 1892.
÷ Professor A. Kuenen who had agreed to do the book died December 10th 1891.